

Nr 255.

Godkänd av första kammaren den 13 juni 1916.

Godkänd av andra kammaren den 14 juni 1916.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om tonnageavgift ävensom i ämnet väckta motioner.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 35.)

Till Konungen.

Genom en den 28 april 1916 dagtecknad proposition, nr 232, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen antaga ett vid propositionen fogat förslag till förordning om tonnageavgift.

I ett den föreliggande propositionen bifogat utlåtande har kommerskollegium yttrat sig över ett inom finansdepartementet uppgjort förslag till förordning om tonnageavgift, i allt väsentligt överensstämmande med det av Eders Kungl. Maj:t nu framlagda förslaget. Kommerskollegium har i nämnda utlåtande ställt sig bestämt avvisande till genomförandet av en särbeskattning av sjöfartsnäringen och särskilt avstyrkt en sådan beskattning, byggd på de grunder, Eders Kungl. Maj:ts förslag innebär. Därvid har kollegium emellertid uttryckligen betonat, att dess betänkligheter rikta sig utslutande dels mot själva principen dels mot sättet för dess genomförande. Däremot har kollegium icke bestritt rättmätigheten av att sjöfartsnäringen åläggas att avstå till det allmänna en skälig del av sina stora tillfälliga vinster.

Bihang till riksdagens protokoll 1916. 14 saml. 101 häft. (Nr 255).

Vad kommerskollegium till stöd för de sålunda gjorda anmärkningarna anfört har riksdagen visserligen ansett i åtskilliga delar värt beaktande, men, efter det ärendet varit föremål för ingående behandling inom riksdagen, har riksdagen dock funnit de skäl för en särbeskattning av rederinäringen, som anförts i det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet, övertygande och fördenskull kunnat antaga ett förslag i väsentlig överensstämmelse med det av Eders Kungl. Maj:t framlagda.

Vid intagandet av denna ståndpunkt i frågan har riksdagen tagit hänsyn huvudsakligen till följande synpunkter. Till en början är det ju obestridligt, att den av kriget föranledda bristen på tonnage för handels-sjöfarten och det samtidigt ökade behovet av tonnage åstadkommit dels en stegring av fartygsfrakterna vida utöver vad man tidigare kunnat tänka sig såsom möjligt dels ock en högst betydande höjning av fartygens försäljningsvärde. Att sjöfartsnäringen under antydda förhållanden utan svårighet bör kunna bära en pålaga utöver den beskattning, som enligt nu gällande skatteförfattningar påvilar densamma, har riksdagen ansett uppenbart. Denna sjöfartsnäringens bärkraft har kommerskollegium ju också uttryckligen betonat. Riksdagen har vidare kommit till den uppfattningen, att en sjöfartsnäringen ålagd bidragsskyldighet efter i huvudsak den princip, som är grundläggande för Eders Kungl. Maj:ts förslag, kan så anordnas, att den kommer att i tillämpningen i stort sett anpassa sig efter den ekonomiska bärkraften. Om sålunda härmed goda skäl äro anförda för en sådan tonnageavgift, som propositionen avser, skulle dessa dock icke i och för sig varit för riksdagen avgörande. Endast såsom en undantagslagstiftning, betingad särskilt av statens under den rådande krisen högst väsentligt ökade behov av inkomster, och endast med hänsyn därtill, att de av beskattningen inflytande medlen äro avsedda att utjämna dyrtidskostnader, som i icke ringa mån haft sin grund just i de höga frakterna, har riksdagen kunnat antaga det föreliggande förslaget. En sådan bidragsskyldighet i anledning av dyrtiden synes med så mycket mera fog kunna åläggas rederirörelsen, som åtskilliga andra näringar under krisen genom åtgärder från statens sida underkastats ganska väsentliga inskränkningar i sina förvärvsmöjligheter.

Efter att sålunda hava i korthet angivit de synpunkter, ur vilka riksdagen ansett sig böra i princip bedöma Eders Kungl. Maj:ts föreliggande förslag, övergår riksdagen härmed till att angiva och motivera de ändringar i nämnda förslag, riksdagen, i anledning av i ämnet väckta motioner eller eljest, funnit sig böra vidtaga.

Enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag skall tonnageavgift erläggas för varje fartyg, som den 1 januari 1916 var registreringspliktigt och då var eller sedermera före den 1 juni 1916 blivit infört i fartygsregistret. Såsom motivering till den föreliggande propositionen har departementschefen åberopat, utom annat, dels de betydligt ökade fartygsfrakterna dels ock fartygens högst väsentligt stegrade försäljningsvärde. Sistnämnda värde hava åtskilliga fartygsägare tillgodogjort sig genom att försälja fartyg till utlandet. Vid den till innevarande riksdag avlåtna propositionen nr 43 med förslag till lag om förbud i vissa fall mot överlåtelse till utlänning av svenskt fartyg finnes fogad en tabell, av vilken framgår, att under år 1915 till utlandet försåls 75 ång- och motorfartyg samt 42 segelfartyg med sammanlagd bruttodräktighet av omkring resp. 87,200 och 12,400 ton. I anledning av de sålunda under år 1915 i ganska stor utsträckning förekomna fartygsförsäljningarna till utlandet hava i en inom riksdagen väckt motion föreslagits sådana ändringar i författningens text, att tonnageavgift skulle utgå även för fartyg, som under loppet av år 1915 försåls till utlandet. Till stöd härför har i motionen anförts, att det icke syntes förenligt med rättvisa och billighet, att de svenska fartygsägare, som behållit sina fartyg eller inköpt sådana från utlandet, sattes i ett sämre läge än de, som begagnat sig av högkonjunkturen för att genom fartygets försäljning till utlandet på ett bekvämt sätt skaffa sig en säker realisationsvinst. Även riksdagen har funnit skäligt, att skyldigheten att erlägga tonnageavgift utvidgas i den riktning, som motionen avser. Riksdagen har emellertid vidtagit två jämkningar i sistnämnda förslag. Såvitt riksdagen kunnat inhämta, torde de fartygsförsäljningar till utlandet, som förekommit under första kvartalet av år 1915, icke hava lämnat väsentligt större vinst än under normala förhållanden. Man kan också antaga, att sistnämnda försäljningar övervägande betingats av skäl, som saknat samband med krigstidens konjunkturer. Riksdagen har därför ansett den 1 april 1915 vara en lämplig tidsgräns för bestämmande av avgiftsplikten för till utlandet försålda fartyg. Det har vidare synts riksdagen befogat, att den, som visserligen sålt fartyg till utlandet, men sedermera inköpt utländskt tonnage eller nybyggt fartyg för egen räkning inom landet, får räkna sig den på det sålunda förvärvade tonnaget belöpande avgiften tillgodo vid beräkningen av avgiftsbeloppet för det sålda fartyget. Bestämmelser av nu angivna innebörd ingå i det av riksdagen antagna författningsförslaget.

I de i 4 § intagna tarifferna har riksdagen vidtagit vissa ändringar beträffande dels ång- och motorfartyg dels ock segelfartyg. Vidkommande de förra innebär Eders Kungl. Maj:ts förslag, såvitt riksdagen kunnat inhämta upplysningar i ämnet, en proportionsvis väl hög belastning av

fartyg mellan 500 och 1,000 ton. Å andra sidan har riksdagen, närmast i anledning av en inom riksdagen väckt motion, tagit i övervägande, huruvida icke fartyg med högre tontal skulle kunna skäligen åsättas något högre avgifter än de, som Eders Kungl. Maj:ts förslag innefattar. Riksdagen har härvid kommit till den uppfattningen, att fartyg å 2,000 ton och däröver — vilka kunna förutsättas vara insatta i vidsträcktare utländsk trafik — och särskilt sådana fartyg, som kunna beräknas gå i transatlantisk fart, säkerligen utan svårighet kunna bära avgifter, icke oväsentligt högre än de i propositionen föreslagna. En ändring av tariffen i nu angivna syfte medför givetvis någon höjning av avgifterna jämväl för fartyg mellan 1,000 och 2,000 bruttoton. Riksdagen har ansett skäligt, att de avgifter, som framgå av Eders Kungl. Maj:ts förslag till tariff, bibehållas oförändrade för fartyg med bruttodräktighet till och med 500 ton, därefter sänkas något för fartyg intill 1,000 tons bruttodräktighet och slutligen höjas för fartyg med större dräktighet genom progressionens fortsättande. Enligt den av riksdagen antagna tariffen för ång- och motorfartyg skulle avgiften per ton utgöra vid 2,000 ton 8 kronor, vid 3,000 ton 9 kronor och nå sitt maximum vid 5,000 ton med 10 kronor. I övrigt framgå tonnageavgifternas belopp vid olika bruttodräktigheter enligt såväl Eders Kungl. Maj:ts förslag som det av riksdagen antagna förslaget av följande inom riksdagen uppgjorda

Tabell

över tonnageavgifter vid olika bruttodräktighet.

	Tonnage.	Avgift enl. ntskottet.	Kr. pr ton enl. ntskottet.	Avgift enl. prop.	Kr. pr ton enl. prop.
= propositionen	151	155	1·03	155	1·03
	500	2,500	5—	2,500	5—
minskning	600	3,400	5·67	3,600	6—
	700	4,300	6·14	4,900	7—
	800	5,200	6·50	5,600	7—
	900	6,100	6·78	6,300	7—
= propositionen	1,000	7,000	7—	7,000	7—
ökning	1,500	11,500	7·67	10,500	7—
	2,000	16,000	8—	14,000	7—
	2,500	21,500	8·60	17,500	7—
	3,000	27,000	9—	21,000	7—
	3,500	32,750	9·36	24,500	7—
	4,000	38,500	9·62	28,000	7—
	4,500	44,250	9·84	31,500	7—
	5,000	50,000	10—	35,000	7—
6,000	60,000	10—	42,000	7—	

Det framgår av den utredning, för vilken redogörelse lämnas i statsrådsprotokollet till förevarande proposition, att det varit ifrågasatt att från tonnageavgift helt fritaga segelfartygen dels med hänsyn till deras i jämförelse med ång- och motorfartygen låga avkastningsförmåga, dels på grund av segelfartygens obestriddliga betydelse för den praktiska sjömansutbildningen. Yrkande om sådan befrielse för segelfartygen har framställts i två inom riksdagen väckta motioner. Då Eders Kungl. Maj:t föreslagit, att jämväl segelfartygen skola underkastas ifrågavarande avgiftsplikt, synes detta hava berott mindre på statsfinansiella skäl, då den reducerade tonnageavgift, som ansetts kunna uttagas av segelfartygen, icke torde bereda statsverket någon mera avsevärd inkomst, än på hänsynen till en rättvis fördelning av den ifrågavarande pålagan. De synpunkter, som sålunda vid propositionens avfattande i denna del lagts på frågan om segelfartygens bidragsskyldighet, har riksdagen för sin del ansett böra föranleda en höjning av det av Eders Kungl. Maj:t föreslagna avgiftsfria tonnagemaximum för segelfartygen, 200 bruttoton, till 400 bruttoton. Härav har i sin ordning föranletts, att propositionens tariff för segelfartyg blivit i det av riksdagen antagna förslaget i någon mån modifierad.

Bland fartyg, för vilka tonnageavgift icke skall utgå, upptagas i Eders Kungl. Maj:ts förslag sådana, som under år 1915 använts uteslutande för regelbunden passagerar- och godstrafik i inrikes fart. Det har inom riksdagen upplysts, att åtskilliga fartyg, som driva regelbunden passagerar- och godstrafik på svenska hamnar, därjämte angöra Köpenhamn eller Kristiania, ävensom att det ej sällan förekommer, att fartyg, vilka driva sådan trafik, som avses i den ifrågavarande undantagsbestämmelsen, tillfälligtvis av en eller annan anledning brukas i annan fart. Det har synts riksdagen, att sådana förhållanden som de nu omförmälda icke böra utesluta ifrågavarande fartyg från att komma i åtnjutande av befrielse från tonnageavgift. I överensstämmelse med denna uppfattning har riksdagen givit viss ändrad avfattning åt bestämmelserna om undantag från skyldighet att utgöra tonnageavgift.

Vissa av de ändringar i Eders Kungl. Maj:ts förslag, som riksdagen sålunda vidtagit, komma att verka rubbningar i de beräkningar rörande tonnageavgiftens avkastning, från vilka departementschefen utgått. Den ändrade tariffen beträffande ång- och motorfartyg kan med tillämpning av samma grunder, på vilka den i statsrådsprotokollet (sid. 50) upptagna tablån över tonnageavgiftens beräknade avkastning är byggd, uppskattas till i avrundat tal 1,030,000 kronor. Den inkomstminskning, som blir en

följd av höjningen av det avgiftsfria maximum för segelfartygen, kan enligt nyssnämnda tablå upptagas till inemot 40,000 kronor. Beträffande det tillskott, som tonnageavgiften för försålda fartyg kan lämna, har riksdagen icke haft till sitt förfogande material, på vilket någon mera tillförlitlig uppskattning kunnat grundas. Den överslagsberäkning, som kunnat göras, har emellertid givit stöd för antagandet, att den ifrågasvarande utsträckta skyldigheten att utgöra tonnageavgift kommer att medföra en inkomstökning av mellan 400,000 och 500,000 kronor.

Föredragande departementschefen har beräknat avkastningen av tonnageavgiften till 5,000,000 kronor. Denna beräkning stöder sig på den nyss omnämnda tablå (sid. 50), vilken utvisar en slutsiffra av 5,248,156 kronor 36 öre. Med de av riksdagen antagna ändringarna i författningen synes avkastningen kunna beräknas approximativt till 6,400,000 kronor.

På grund av vad sålunda anförts har riksdagen, som icke kunnat oförändrat bifalla Eders Kungl. Maj:ts med förevarande proposition framlagda förslag till förordning om tonnageavgift, antagit samma förslag med de ändringar och tillägg, härvid fogade bilaga utvisar; vilket riksdagen härmed får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva.

Stockholm den 14 juni 1916.

Med undersåtlig vördnad.

Bilaga.**Förordning om tonnageavgift.¹**

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Såsom bidrag till bestridande, i enlighet med av Kungl. Maj:t meddelade närmare föreskrifter, av de genom rådande höga fraktsatser stegrade kostnaderna för införsel till Sverige av vissa förnödenheter skall under år 1916 för svenska fartyg erläggas en särskild avgift, benämnd tonnageavgift, att utgå enligt bestämmelserna i denna förordning.

2 §.

1 mom. Tonnageavgift skall med undantag, som här nedan i denna paragraf sägs, erläggas för varje fartyg, som antingen den 1 januari 1916 var registreringspliktigt och då var eller sedermera före den 1 juni 1916 blivit infört i fartygsregistret, eller ock, ändå att det den 1 januari 1916 icke var svenskt, efter den 31 mars 1915 varit registreringspliktigt och infört i fartygsregistret.

2 mom. Har antingen inträffat sådan omständighet, på grund varav fartyget jämlikt § 28 i förordningen angående registrering av svenska fartyg den 18 oktober 1901 skolat den 1 januari 1916 vara ur fartygsregistret avfört av annan anledning än att fartyget efter den 31 mars 1915 upphört att vara svenskt, eller ock fartyget före sistnämnda dag förändrats

¹ De delar av förordningen, i vilka riksdagen gjort ändring, äro utmärkta med kursiverad stil. Med spärрад kursiv betecknas de delar, som redan i Kungl. Maj:ts förslag varit kursiverade.

till pråm, som icke framdrives medelst därå befintligt maskineri, skall tonnageavgift icke erläggas.

3 mom. Ej heller skall tonnageavgift utgå för:

- a) staten eller kommun tillhörigt fartyg;
- b) ång- eller motorfartyg, vars bruttodräktighet icke överstiger 150 ton, eller segelfartyg, vars bruttodräktighet icke överstiger 400 ton;
- c) fartyg, som under år 1915 använts uteslutande för regelbunden passagerar- och godstrafik antingen endast mellan svenska hamnar eller därjämte på danska hamnar vid Öresund eller norska hamnar hitom eller vid Kristianiafjorden;
- d) fartyg, som under år 1915 huvudsakligen använts för annat ändamål än handelssjöfart eller resandes fortskaffande; eller
- e) fartyg, som under år 1915 efter den 31 mars upphört att vara svenskt till följd av arv, giftorätt eller testamente.

4 mom. Har fartyg, varom i 3 mom. c) sägs, undantagsvis använts i annan fart än där avses, må, där synnerliga skäl föreligga, befrielse från eller nedsättning i tonnageavgiften åtnjutas.

3 §.

Skyldig att erlägga tonnageavgift för fartyg är den, vilken den 1 januari 1916 var ägare av fartyget, eller, om fartyget på grund av överlåtelse under år 1915 efter den 31 mars upphört att vara svenskt, den som vid tiden för överlåtelsen var ägare av fartyget.

Tillhörde fartyget flera, anses rederiet vara avgiftsskyldigt, dock med åliggande för redare att svara för avgiftens utgörande i förhållande till sin lott i fartyget.

4 §.

Tonnageavgiftens storlek är beroende av fartygets bruttodräktighet: i fråga om fartyg, som på grund av överlåtelse under år 1915 efter den 31 mars upphört att vara svenskt, enligt vid tiden för överlåtelsen gällande mätningshandling; i fråga om fartyg, som efter 1916 års ingång införts i fartygsregistret, enligt vid införandet gällande mätningshandling; samt i fråga om annat fartyg, enligt den 1 januari 1916 gällande mätningshandling; dock att, beträffande med skyddsäck eller annat påbyggnadsäck försedd fartyg, i bruttodräktigheten skall inräknas rum, som enligt kungörelsen med provisoriska föreskrifter angående skeppsmätning i vissa fall den 25 juni 1909 må vara undantaget från inräkning i bruttodräktigheten.

Tonnageavgiften utgår i övrigt enligt följande grunder.

1. För ång- eller motorfartyg beräknas tonnageavgiften efter 1 krona för varje ton av de första 150 och för varje överskjutande hel ton enligt denna

Tariff.

Fartygsgrupp, bruttoton.	Ökning för varje hel ton inom gruppen, kronor.
151—200	5
201—400	6
401—2,000	9
2,001—3,000	11
3,001—5,000	11,50

För fartyg, vars bruttodräktighet överstiger 5,000 ton, utgör tonnageavgiften 10 kronor för varje ton.

2. För segelfartyg beräknas tonnageavgiften efter 50 öre för varje ton av de första 400 och för varje överskjutande hel ton enligt denna

Tariff.

Fartygsgrupp, bruttoton.	Ökning för varje hel ton inom gruppen, kronor.
401—500	3
501—600	4
601—700	5

För fartyg, vars bruttodräktighet överstiger 700 ton, utgör tonnageavgiften 2 kronor för varje ton.

5 §.

1 mom. Har fartyg, som den 1 januari 1916 var svenskt, på grund av omständigheter, varöver ägaren ej kunnat råda, icke nyttjats till sjöfart under viss del eller olika delar av år 1915, sammanlagt ej understigande 180 dagar, må nedsättning i tonnageavgiften äga rum med belopp, som i varje särskilt fall efter därvid förekommande omständigheter prövas skäligt och rättvist, dock ej med mera än hälften av avgiftens belopp.

Därest sådant hinder, som nyss är sagt, förelegat oavbrutet under minst 180 dagar av år 1915 eller, där fartyget icke under så lång tid varit svenskt, under hela den tid, varunder det varit i svensk ägo, och

Bihang till riksdagens protokoll 1916. 14 saml. 101 häft. (Nr 255.) 2

fortfarande förefunnits vid 1916 års ingång, må större nedsättning än nu är sagt eller full befrielse från skyldigheten att erlägga tonnageavgift kunna medgivas.

Sådan nedsättning i eller befrielse från tonnageavgift må dock icke åtnjutas av annan avgiftsskyldig än den, som varit ägare till fartyget under minst 180 dagar av den tid, varunder detsamma sålunda icke nyttjats till sjöfart, eller, där fartyget icke under så lång tid varit svenskt, under hela den tid, varunder det varit i svensk ägo.

Har förändring i äganderätten till fartyget under år 1915 inträffat genom arv, giftorätt eller testamente, skall ägaren i avseende, varom här är fråga, anses såsom ägare även under tid, då fartyget tillhört vederbörande arvlåtare, make eller testamentsgivare.

2 mom. Beträffande fartyg, som under år 1915 efter den 31 mars upphört att vara svenskt, skall vad i 1 mom. stadgas äga motsvarande tillämpning, under iakttagande att i stället för förhållandena under år 1915 förhållandena under en tid av ett år närmast före det fartyget upphörde att vara svenskt skola läggas till grund för avgörandet.

Har den, som är afgiftsskyldig för fartyg, varom i detta mom. sägs, efter överlåtelsen därav förvärvat fartyg, ett eller flera, vare sig genom nybyggnad för egen räkning i Sverige eller ock genom fång från utlandet annorledes än genom arv, giftorätt eller testamente, äger han vinna befrielse från eller nedsättning i tonnageavgiften, i den mån tonnageavgift utgår för det eller de förvärvade fartygen.

3 mom. Har antingen avgiftsskyldig såsom ägare till fartyget eller annan person, från vilken fartyget övergått till honom genom arv, giftorätt eller testamente, erlagt frivilligt bidrag till följd av en under hösten 1915 med representanter för rederinäringen träffad överenskommelse om inbetalning från vissa redare av medel att ställas till förfogande av statens livsmedelskommission, äger avgiftsskyldig att i den ordning, 16 § 1 mom. stadgar, erhålla avkortning å tonnageavgiften med det belopp, vartill bidraget uppgått.

6 §.

1. Kommerskollegium åligger genom den avdelning inom ämbetsverket, till vilken ärenden om fartygs registrering höra:

att, särskilt för varje län, upprätta en längd, benämnd tonnageavgiftslängd, vilken skall grunda sig på fartygsregistret, sådant det befanns den 1 januari 1916, och, i fall av behov, på de senast före nyssnämnda dag utfärdade, till kollegium inkomna mätbrev; dock att längden skall grundas: i fråga om fartyg, som på grund av överlåtelse under år

1915 efter den 31 mars upphört att vara svenskt, å fartygsregistret sådant det vid tiden för överlåtelsen befanns, samt i fråga om fartyg, som den 1 januari 1916 var registreringspliktigt, men först därefter, ehuru före den 1 juni 1916, blivit i fartygsregistret infört, å förhållandena vid tiden för införandet.

Denna längd skall upptaga varje i länet hemmahörande fartyg, som den 1 januari 1916 var i fartygsregistret infört eller som, ehuru nämnda dag registreringspliktigt, först därefter, men före den 1 juni 1916 blivit däri infört, eller som under år 1915 efter den 31 mars avförts ur fartygsregistret, därför att fartyget efter sistnämnda dag upphört att vara svenskt, och för vilket icke enligt 2 § 3 mom. a) eller b) frihet från avgift äger rum, samt angiva för fartyget: dess nummer i registret, namn, art och hemort samt för segelfartyg tillika tacklingsarten; ägaren eller, där fartyget tillhörde flera, huvudredaren; ägarens eller huvudredarens hemvist (för aktiebolag den ort, där styrelsen har sitt säte, och för handelsbolag den ort, där det driver sin rörelse); bruttodräktigheten i registerton och, i fråga om med skyddsdeck eller annat påbyggnadsdeck försett fartyg, sammanlagda rymden i registerton av rum, som enligt kungörelsen den 25 juni 1909 må hava undantagits från inräkning i bruttodräktigheten; ävensom det belopp, vartill den för fartyget utgående tonnageavgiften enligt 4 § uppgår.

Har för fartyg efter den 1 januari 1916 men före upprättandet av tonnageavgiftslängden annan person i registret upptagits såsom huvudredare än den, som nyssnämnda dag var i sådant hänseende däri antecknad, skall längden angiva även den i registret sist upptagne huvudredaren och hans hemvist.

2. Kollegium åligger vidare:

att så fort ske kan och senast före den 16 juli 1916 i rekommenderat brev med allmänna posten genom bestyrkt utdrag av tonnageavgiftslängden meddela avgiftsskyldig eller, där fartyget tillhörde flera, i längden angiven huvudredare underrättelse om vederbörande åliggande avgiftsplikt; börande samma underrättelse jämväl innefatta erinran om innehållet i 7 och 16 §§ av denna förordning; samt

att före utgången av juli månad 1916 tillstålla Kungl. Maj:ts befallningshavande, en var för sitt län, bestyrkt avskrift av tonnageavgiftslängden för länet.

7 §.

Förmenar avgiftsskyldig, att tonnageavgift icke enligt bestämmelserna i 2 §, 1, 2 och 3 mom. och 3 § i denna förordning bort honom påföras eller att honom påfört belopp icke blivit enligt 4 § rätt beräknat, eller

önskar han nedsättning i eller befrielse från sådan avgift enligt 2 § 4 mom. eller 5 § 1 eller 2 mom., äger han att söka rättelse genom framställning hos den i 8 § omnämnda tonnageavgiftsnämnden.

Sådan framställning skall, skriftligen avfattad, vid påföljd att densamma eljest icke varder upptagen till prövning, ingivas eller, på sökandens eget äventyr, i betalt brev med allmänna posten insändas till kommerskollegium samt vara dit inkommen senast före klockan tolv på dagen den 31 augusti 1916.

Kommerskollegium äger att hos tonnageavgiftsnämnden göra de framställningar om ändring i eller tillägg till i 6 § omförmälda längder, som av omständigheterna föranledas.

8 §.

För att pröva och avgöra framställningar, som i 7 § omförmälas, tillsättes en nämnd, kallad *tonnageavgiftsnämnden*.

Denna nämnd sammanträder, på kallelse av ordföranden, i Stockholm under loppet av oktober månad 1916, och skall densamma hava avslutat sina arbeten senast den 15 november 1916.

9 §.

Tonnageavgiftsnämnden skall bestå av ordförande och sex ledamöter, vilka jämte suppleanter för dem utses av Kungl. Maj:t. Styrelserna för Sveriges allmänna sjöfartsförening och Sveriges redarförening skall beredas tillfälle att vardera föreslå fyra personer. Hava sådana förslag avgivits, skola två ledamöter och suppleanter för dem utses bland de sålunda föreslagna.

Sekreterare hos nämnden förordnas av Kungl. Maj:t.

10 §.

Kommerskollegium åligger att till tonnageavgiftsnämnden eller dess ordförande överlämna ej mindre de till kommerskollegium inkomna, i 7 § omnämnda framställningar från avgiftsskyldiga än även de inom ämbetsverket upprättade tonnageavgiftslängder samt att på anfordran tillhandahålla tonnageavgiftsnämnden fartygsregistret och övriga hos kollegium befintliga, till grund för anteckningarna i registret eller längderna liggande handlingar, vilka nämnden eller ordföranden prövar för nämndens arbete erforderliga.

11 §.

1 mom. Finner tonnageavgiftsnämnden vid prövning av framställning om befrielse från tonnageavgift på grund av stadgandet i 3 §, att annan person är avgiftsskyldig, skall nämnden överflytta avgiftsskyldigheten å denne.

Över ifrågasatt dylik överflyttning ävensom över sådan i 7 § omförd framställning av kommerskollegium, som avser antingen höjning av påförd tonnageavgift eller åläggande av avgiftsskyldighet i fall, där sådan icke enligt de av kollegium upprättade längderna föreligger, skall vederbörande fartygsägare eller, där fartyget tillhörde flera, huvudredare beredas tillfälle att yttra sig.

2 mom. Uppstå under tonnageavgiftsnämndens överläggningar skiljaktiga meningar bland nämndens ledamöter och måste till följd därav omröstning verkställas, skall omröstningen vara öppen och den mening bliva gällande, vilken flertalet bland ledamöterna biträtt, eller, om rösterna utfalla lika, den, som biträdes av ordföranden.

Ärende må icke hos tonnageavgiftsnämnden till avgörande företagas, där icke jämte ordföranden minst fem ledamöter äro närvarande.

12 §.

Över tonnageavgiftsnämndens förhandlingar föres protokoll. Av nämnden beslutade ändringar i fråga om skyldighet att erlägga tonnageavgift eller avgiftens storlek skola antecknas i såväl protokollet som vederbörlig tonnageavgiftslängd.

13 §.

Protokollet vid tonnageavgiftsnämndens sammanträden föres och de av nämndens beslut föranledda anteckningarna i tonnageavgiftslängderna verkställas av sekreteraren med biträde av de personer, som nämnden i övrigt må hava därtill förordnat.

Riktigheten av de i varje längd verkställda anteckningarna bestyrkes genom påskrift å längden av tonnageavgiftsnämndens ordförande och minst två av nämnden därtill utsedda ledamöter.

Justering av det hos tonnageavgiftsnämnden förda protokoll skall verkställas inför nämnden eller, i den mån det icke kan ske, efter nämndens sista sammanträde inför ordföranden och minst två av nämnden därtill

utsedda ledamöter på tid, som av ordföranden bestämmes. Justeringen bestyrkes genom ett av nämndens ordförande och två ledamöter å protokollet tecknat intyg.

14 §.

Det åligger tonnageavgiftsnämnden genom sekreteraren att så fort ske kan och senast inom utgången av november månad 1916:

a) i rekommenderat brev med allmänna posten genom bestyrkta utdrag av protokollet och vederbörlig tonnageavgiftslängd om nämndens beslut underrätta ej mindre avgiftsskyldig, som hos nämnden gjort i 7 § omförmäld framställning, än även den, vilken tonnageavgift blivit av nämnden påförd eller vilkens avgiftsskyldighet blivit på framställning av kommerskollegium av nämnden ändrad; börande samma underrättelse jämväl innefatta erinran om innehållet i 15 och 16 §§ av denna förordning; samt

b) till Kungl. Maj:ts vederbörande befallningshavande översända bestyrkt utdrag av tonnageavgiftslängden i fråga om fartyg, rörande vilka nämnden i något avseende beslutat ändring.

15 §.

Över tonnageavgiftsnämndens beslut må klagan ej föras.

16 §.

1 mom. Tonnageavgift inbetalas senast den 20 december 1916 hos Kungl. Maj:ts befallningshavande i det län, där den för fartyget i längden upptagna hemorten är belägen.

Inbetalningen sker genom insättning av det påförda beloppet å statsverkets giroräkning i riksbanken i den ordning, som för inbetalning av medel till länsstyrelse är stadgad.

Fråga om avkortning å tonnageavgift på grund av omständighet, som i 5 § 3 mom. sägs, prövas, på framställning utav den avgiftsskyldige, av den Kungl. Maj:ts befallningshavande, hos vilken avgiften skall inbetalas.

2 mom. Underlåter avgiftsskyldig att inom den i 1 mom. föreskrivna tid fullgöra honom åliggande inbetalning av tonnageavgift, är han pliktig att gälda sex procents årlig ränta å det oguldna beloppet, räknat från och med den 21 december 1916 till dess betalning sker.

3 mom. Erläggas icke påförd tonnageavgift inom föreskriven tid, åligger det Kungl. Maj:ts befallningshavande att vidtaga åtgärder för beloppets behöriga indrivning.

Utmätning för indrivning av tonnageavgift och sådan ränta, som i 2 mom. sägs, verkställas i den ordning, som om uttagande av oguldna kronoutskylder är stadgad.

17 §.

Influtna tonnageavgifter redovisas av Kungl. Maj:ts befallningshavande i kronoräkenskaperna i enlighet med föreskrifter, som i sådant avseende skola av statskontoret utfärdas.

18 §.

Ordförande och ledamöter i tonnageavgiftsnämnden åtnjuta ersättning för sitt arbete ävensom, i förekommande fall, rese- och traktamentsersättning enligt bestämmelser, som meddelas av Kungl. Maj:t.

Till ersättning åt sekreteraren och övrig hos tonnageavgiftsnämnden anställd kanslipersonal anvisar Kungl. Maj:t, efter förslag av nämnden, erforderliga medel.

Här omförmälda ersättningar ävensom ersättning för hos kommerskollegium uppkomna särskilda kostnader för upprättande av längder m. m. enligt 6 § bestridas med inflytande tonnageavgifter.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.
